

A Gazda és kutyái

HANGÉRIEN RIPABLIK

KÁCSOR ZSOLT

Minden kutyafajtának másfajta bőrré van szüksége, amiben jól érzi magát. 2010-ben az volt a kérdés, hogy mekkora ketrecben érzik jól magukat a magyar kutyák, mert nem minden fajta ugyanabban érzi jól magát. Szabadság persze minden kutyafajtának kell, de ez csak egy kis eleme a létezésnek.

A kutyatenyésztői sikerek egyik leginkább meghatározó oka, hogy valamit gondoltunk az egyetlen számról, a végső gyökérről, az egyetlen együttthatoról. Hogy hogyan tud megérteni a saját kutyáddal, hogy mit gondolsz róla, mit akar, mi az, ami teljesítményt vált ki belőle, és mi az, ami ellenállást. A kutyatenyésztés olyasvalami, amire minden fociedző is vágyik. Ők is azt szeretnék, ha lenne egyetlen mutató, amibe bele lehetne sűríteni az összes játékos tulajdonságát és képességét, aztán ez alapján össze lehetne állítani a

Sikerült megtalálnunk a nagy titkot, ami abban áll, hogy a magyar kutyafajták egyszerre büszkék és szemérmesek

világ legjobb válogatottját. Ilyen végső számra volt szükség ezen a telepen is, hogy megtaláljuk a megfelelő kutyatenyésztés titkát.

Gúnyolódni szoktak a macskások, hogy a kutyakarakterológia nevetséges dolog. De meggyőződésem, hogy a siker lényegét a kutyakarakterológia és a póráz hosszúságának összehangolása adja. Ha a póráz hosszúsága összetalálkozik egy kutya kultúrantropológiai sajátosságaival, akkor a falka tagjai részt fognak venni a játékban. De ha túl kicsi kennelt csinálunk, ami ellenállásba ütközik, akkor akár milyen jól néz ki az íróasztalon, sose fog működni.

Szerencsénk volt, végül sikerült megtalálnunk a nagy titkot, ami abban áll, hogy a magyar kutyafajták egyszerre büszkék és szemérmesek. Szerintem a magyar kutyafajták alapvetően büszke életre vágnak, ez a kulcsa mindennek. A magyar kutyafajták büszkék akarnak lenni. Ezt nem tudom, mikor és hogyan kódolták beléjük, de ez a kulcsa. Nem egyszerűen jó kutyák akarnak lenni, hanem büszkék akarnak lenni arra, amit csinálnak, egyenként és közösen is. A maguk, a falkájuk és a gazdi teljesítményére is büszkék akarnak lenni. De

a magyar kutya komplikált fajta, mert nem akárhogy akar büszke lenni: nem bírja a harsogást, és nem magamutogató. A magyar kutya alapvetően, ösztöneiben szemérmes fajta.

Nekem a büszkeség és a szemérmesség kombinációját kellett megtalálni, ezeket a népi ösztönöket kellett megszólítani a táplálék adagolásával, a póráz hosszának változtatásával, és szerintem ez sikerült. Ha nem is a kutyatenyésztő telep minden szegletében, de nagyrészt a komoly erőfeszítés, szerény élet kombinációja felé haladunk. Ami pedig a kutyaképzés elméleti módszertanát illeti, az nem oktatástechnikai kérdésekről szól, hanem arról, hogy mire neveljük a kutyáinkat: a büszkeség, a teljesítmény felé akarjuk-e nevelni őket, a személyes, családi és fajtabüszkeség felé, vagy tanítsuk meg nekik az elvesztett csontok lelőhelyét? Ez is fontos, de azért mégsem lehet a tananyag magva.

Aki pedig az én sikeres kutyatenyésztői modellemet akarja követni, annak végül azt tanácsolom: rendszeresen dobjon új és új gumicsontokat a falka elé. Imádni fogják, és megnyalják érte a gazda mind a tíz ujját.